

Доспатъ. Погледай и надъсно. Види са Елена, види са Беброво, види са Търново, види са Габрово, види са Плѣвенъ. Така сѫщо, отъ тая планина са види рѣка Тунджа, по край която са намиратъ цѣли полета насадени съ трендафилъ. Като погледашъ камъ югъ, то видишъ полета и множество рѣки; а като погледашъ камъ Дунавътъ, то видишъ бѫрда и шумаци: горите сѫ облиени съ златните дучи на бѫлгарското слѣнце; керемидите са червенѣятъ изъ помежду зеленото поле; бѣлите кѣщици надничатъ изъ помежду сливаците, орѣшаците, крушаците и вишняците; а рѣките са лѫщатъ отъ слѣнцето, като сребарни поѣси. До Хайнъ-боазъ планината е покрита съ букова гора; а около Хайнъ-боазъ е посъяна съ овесъ и съ ичимикъ. Горовити мѣста са намиратъ чакъ до Оазанътъ, който лѣжи между Шипка и Габрово. На Оазанътъ са намиратъ два турски караула. Единъ отъ тие караули е билъ скопосанъ срѣщо русите въ времето на Севастополскиятъ бой, т. е. на това място турците сѫ са приготвляле да посрѣщнатъ московските казаци и да ги изсѣкатъ като прѣсно спрене. По-нататакъ са намиратъ Кадимлията и Мара-Гедикъ. Тие двѣ планини сѫ са разшириле между Калоферъ и Севлиово и между Карлово и Ловечъ; съ една дума, на това място Стара-планина е много широка. Между Троянъ и Сопотъ има пѫть, който са нарича „троянската-пѫтека.“ Планината е гола по вѣрхътъ. Като тръгнешъ отъ сопотската планина камъ западъ, то ще да преминешъ презъ клисурската, презъ лѫженската, презъ златишката, презъ буновската и презъ мирковската планини. Отъ бунов-